

NEWSLETTER

חנוכה תשע"ט

לכבוד תלמידי ישיבתנו הקדושה די בכל אתר ואתר,

הנצחון שאנו חוגגים בשמונת ימי חנוכה אלו הוא נצחון של אור נגד חושך.

המלחמה הבלתי נפסקת בין אור וחושך נרמזת מיד בראשית הבריאה. "והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלקים מרחפת על פני המים". מגלים לנו חז"ל (בראשית רבה ב' ד') שבפסוק זה, הפסוק

השני בתורה, נרמזים כל ד' מלכיות, ובתוכם "חושך זו מלכות יון".

ומיד התורה ממשיכה "ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור", יה"י בגימטריא כ"ה, ו"אור" הוא המלה כ"ה שבתורה, לרמז שבכ"ה בכסלו ינצח האור את

החושך.

הרמב"ן בפ' אחרי מות (ט"ז ח') מתאר הגדול מחכמי יון אריסטו "היוני אשר הכחיש כל דבר זולתי המורגש לו, והגיס דעתו לחשוד הוא ותלמידיו הרשעים כי כל ענין שלא השיג אליו הוא בסברתו איננו אמת". העולם הזה שבו אנו חיים הוא עולם המורגש. אדם בהשתמשו בחושים שלו יכול להרגיש, לראות, למדוד, ולהביו.

אבל יש עוד מציאות, מציאות מעל – המציאות האמיתית, והמציאות האמיתית היא דוקא מה שאי אפשר למדוד בכלי מדה של העולם הזה. המציאות של אלקים, מציאות של נשמה, מציאות של קדושה, כל אלה בהכרח הם מעל להשגתנו.

המציאות הגבוהה הזאת היא שנקראת אור. אור בגימטריא ר"ז. האור הוא הרז, המימד הנסתר. היוונים הבינו את העולם עד הסוף אבל בלי

האור, ולכן עולמם מתואר כעולם של חושך, וכהגדרת חז"ל (ב"מ פג:) עה"פ תשת חשך ויהי לילה - זה העולם הזה הדומה ללילה. ובימים ההם בזמן הזה מסרו החשמונאים את נפשם להחזיר את האור לתוך החושך. ומובן לפי זה למה היוונים התנגדו במיוחד לחכמת התורה ועוסקיה, כי נר מצוה ותורה אור.

והנה התיאור הנפלא של הרמח"ל בס' דרך עץ החיים בהסבירו החילוק בין חכמתם ותורתנו הקדושה. "כי לא כחכמות הנכריות

וידיעות החול שאינן אלא ידיעת דבר מה אשר ישיג השכל בטרחו, אך התורה הנה קודש היא אשר לה מציאות גבוהה בגבהי מרומים, וכאשר יעסוק בה האדם למטה, אור היא אשר תאיר בנשמתו להגיע אותו אל גנזי מרומים, גנזי הבורא יתברך שמו, בדרך הארה ופעולה חזקה אשר היא פועלת בה. והוא דבר החכם "ותורה אור" אור ממש ולא חכמה לרד"

כל מי שנכנס לתוך כותלי בית מדרשנו ורואה מאות בחורי חמד יושבים ועוסקים בתורה ופניהם איש אל אחיו, יראה בעיניו ה"אור היא בנשמתו" ולא יוכל כי אם להתחזק באמונת קדושת התורה.

ובימי החג שהוא "להודות ולהלל" ברצוננו להודות מקרב הלב לכל אלו שמחזיקים את הישיבה ובזכותם אפשר להמשיך להדליק נרות בחצרות קדשיך.

ישלם ה' פעלכם בכל מילי דמיטב, ותזכו לראות בנים ובני בנים דילעון באורייתא.

> א ליכטיגען חנוכה **גרשון מילר**

מעין עולם הבא.... כל המתענגים בה יזכו לדוב שמחה

By Aron Epstein (Ramat Beit Shemesh)

A Shabbos to remember

I had a thousand excuses not to go. I'm an accountant and it's smack in the middle of tax season, it's a week before Purim, I am making a Bar mitzvah the very next Shabbos,

it's a long and expensive trip from Eretz Yisrael...

.... a thousand good reasons. but the moment Yossi Perl told me about the Shabbos in Yeshiva I was hooked! So I booked a ticket on Air France. going to Newcastle via Paris.

And then, just a day before, Air France decides to go on strike! Baruch Hashem an alternative is found, rerouted to Amsterdam, and I am off to Gateshead.

I start off from Bet Shemesh on my own, find someone at Ben Gurion also going, meet up with another Gateshead ותלמיד in Amsterdam. This is what

שליה לרגל must have been like, trickles becoming rivulets growing into torrents of מבקשי ה'.

I reach my host, and after spending the minimum

time necessary to be courteous I dashed out, down Coatsworth Road, Bewick Road, Grasmere Street and there it is ישיבה הגדולה והקדושה! of Gateshead! Yes, a little bit bigger than I remember.

This shiur as well as the Rosh Yeshiva's שיעור כללי on Sunday more than anything else represented to me the real reason for Yeshiva!). gathering together for this Shabbos, No matter who we are

I am sure everyone of you did the same thing as I did; poke your head into the בית המדרש, walk over the bridge to the shiur rooms wander through the dormitories looking for your old bedroom occupied now by a bunch of kids (my goodness, since when did they let such young people go to

Friday morning after a nice slow shacharis I finally get a chance to greet the Rebbeim. Those from my times, R' Ezriel שליט"א , a little whiter but as ebullient as ever, R' Yosef Aharon שליט" and the Rosh Yeshiva R' Avrohom שליט". I get to meet the new (for me)

משגיחים and משגיחים, I feel the decades just melt away. Let's not forget those departed but not less missed, R' Zev להבדיל בין חיים לחיים, R' Matisyahu

and where we are, we

are all proud תלמידים of

Gateshead Yeshiva."

Now I must admit, Yeshiva food wasn't exactly as I remembered it. I don't remember catering by Reichs, nor getting a huge care package stuffed with all sorts of goodies when I was in yeshiva. Sushi? Maybe the fat cat in the מועמיה got that when supper wasn't so wonderful. כתיבת with בתיבת

האותיות and a quick dip in the mikveh (that didn't change too much!) and to mincha.

In the weeks leading up to this Shabbos I heard from plenty of naysayers who were playing down the response level for the Shabbos. To (mis)quote Uri Zohar, My friends, you were sooo wrong!

The Beis Hamedrash was packed from wall to wall and in the back seemingly up to the rafters. Mincha was followed by a דרשה of the Rosh

Yeshiva, you could have heard a pin drop.

Kabbolas Shabbos! Parshas Zachor! Each stanza of לכה דודי to another niggun! Truly unforgettable. Just like old times.

The סעודה that followed was a tour de force. It was a chance to catch up with חברים and a trip down memory lane. You could really feel the simcha of being together once again in Yeshiva. It seemed almost too much for everyone, how do you contain such simcha? You don't, you can't, you break out

into spontaneous dancing, winding around and around the tables, chassidim and litvaks, businessmen and rebbeim, young and old, all joined in one big swirl.

Following the סעודה we all packed into the Yeshiva dining room for a botte (yes, the Yeshiva has definitely changed!) דברי תורה, warm singing and בדהנות. I stumbled back to my host in a warm daze.

Personally, I found the highlight of Shabbos day to be סעודה שלישית. We

ate in the dining room, a little challah plus, and zemiros. The time of דעווא, I am certain that I wasn't the only one who felt transported to a higher, elevated plane, I didn't want to leave go of Shabbos, please let it go on forever!

שבת שבת we heard a classic R' Ezriel שליט"א shiur (of course with the הת"ם סופר). It was a sight to see! All ages sitting on the benches and listening avidly to his words. This shiur as well as the Rosh Yeshiva's שיעור כללי on Sunday more than anything else represented to me the real reason for gathering together for this Shabbos, No matter who we are and where we are, we are all proud תלמידים of Gateshead Yeshiva.

Sunday morning, שחרית, choir practice (that was sort of unexpected, But fun!), morning מדר and then שיעור בללי I tried my best to follow along but it was hard not to want to gaze at the huge crowd intensely following along.

And then the grand finale. A crisp cold but unusually sunny day, the grand processional of the הכנסת ספר Down Bewick Road, across Rydal Street and down Windemere Street. Up the

steps into the בית המדרש. The place literally rocks! Finally the festivities are brought to a quick close by Totty ever conscious for the safety of everyone who declares an end to the dancing as the floor literally cannot support the weight of so many dancing people.

Festivities continue with a gala banquet in a part of Gateshead I never knew even existed. The דוח was really incredible. Rabbi Gershon Miller whole chaired the affair, I was blown away by his amazing talent. He had the whole place laughing, crying and dancing.

His last line still rings in my ears.

טייערע ברידער מיר זועלן זיך ווייטער זעהן דער אויבערשטער וועט געבן געזוגט און לעבן מיר וועלן זיך ווייטער זעהן

אחים יקרים, אנחגו עוד גתראה, הקדוש ברוך הוא יתן בריאות וחיים אנחנו גתראה

"Originally from London, Aron was a Talmid in yeshiva from Elul 1982 (5742) till Pesach 1987 (5747). He is a qualified CPA and resides in Ramat Beit Shemesh, Israel

SPONSORSHIP OPPORTUNITIES:

SCHOLARSHIPS D'

נציכ יום ב3600 נר למאור 2360

for more information please email the yeshiva office at gatesheadyeshiva@gmail.com or call 0191 477 2616

